

Til lovforslag nr. L 132

Folketinget 2010-11

Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 26. april 2011

Forslag

til

Lov om dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Kuwait

§ 1. Bestemmelserne i overenskomst af 22. juni 2010 mellem Kongeriget Danmark og Kuwait til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter og formueskatter, jf. bilag 1, gælder her i landet.

§ 2. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Loven finder anvendelse fra det tidspunkt, hvor overenskomsten som nævnt i § 1 i henhold til artikel 29 træder i kraft, og har derefter virkning i overensstemmelse med artikel 29.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Folketinget, den 26. april 2011

HOLGER K. NIELSEN

/ Bent Bøgsted

Bilag 1

Overenskomst mellem Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Staten Kuwait til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter og formueskatter

Regeringen i Kongeriget Danmark og Regeringen i Staten Kuwait,

der ønsker at fremme gensidige økonomiske forbindelser, ved at de indgår en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter og formueskatter, er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Personer omfattet af overenskomsten

Denne overenskomst finder anvendelse på personer, der er hjemmehørende i en af eller begge de kontraherende stater.

Artikel 2

Skatter omfattet af overenskomsten

1. Denne overenskomst finder anvendelse på skatter på indkomst og formue, der udskrives på vegne af en kontraherende stat eller af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder uden hensyn til, hvorledes de opkræves.

2. Som indkomst- og formueskatter skal anses alle skatter, der pålægges hele indkomsten eller formuen eller dele af indkomst eller af formue, herunder skatter af fortjeneste ved afhændelse af rørlig eller fast ejendom, skatter på det samlede beløb af gager eller løn udbetalt af foretagender, samt skatter på formueforøgelse.

3. De gældende skatter, på hvilke overenskomsten finder anvendelse, er især:

a) I Kuwait:

- (i) selskabsskatten (the corporate income tax);
 - (ii) bidraget fra nettofortjeneste af kuwaitisk aktieejende selskaber, som skal betales til Kuwait Foundation for Advancement of Science (KFAS) (the contribution from the net profits of the Kuwaiti shareholding companies payable to the Kuwait Foundation for Advancement of Science (KFAS));
 - (iii) Zakat (the Zakat);
 - (iv) skat pålagt efter lov om støtte til nationale medarbejdere (the tax subjected according to the supporting of national employee law);
- (herefter omtalt som »kuwaitisk skat«).

b) I Danmark:

- (i) indkomstskatten til staten;
 - (ii) den kommunale indkomstskat;
- (herefter omtalt som »dansk skat«).

4. Overenskomsten finder også anvendelse på skatter af samme eller væsentligt samme art, der efter en kontraherende stats lovgivning efter datoen for overenskomstens undertegnelse udskrives som tillæg til eller i stedet for de gældende skatter. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal underrette hinanden om væsentlige ændringer, som er foretaget i deres skattelovgivning.

Artikel 3

Almindelige definitioner

1. Medmindre andet fremgår af sammenhængen, har følgende udtryk i denne overenskomst den nedenfor angivne betydning:

- a) udtrykkene »en kontraherende stat« og »den anden kontraherende stat« betyder, alt efter sammenhængen, Kuwait eller Danmark;
- b) udtrykket »Kuwait« betyder Staten Kuwaits territorium, herunder ethvert område ud over territorialfarvandet, som i overensstemmelse med folkeretten og efter kuwaitisk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Kuwait kan udøve suverænitetsrettigheder og jurisdiktion;
- c) udtrykket »Danmark« betyder Kongeriget Danmark, herunder ethvert område uden for Danmarks territorialfarvand, som i overensstemmelse med folkeretten og efter dansk lovgivning er eller senere måtte blive betegnet som et område, inden for hvilket Danmark kan udøve suverænitetsrettigheder med hensyn til efterforskning og udnyttelse af naturforekomster på havbunden eller i dens undergrund og de overliggende vande og med hensyn til anden virksomhed med henblik på efterforskning og økonomisk udnyttelse af området; udtrykket omfatter ikke Færøerne og Grønland;
- d) udtrykket »person« omfatter en fysisk person, et selskab og enhver anden sammenslutning af personer;
- e) udtrykket »statsborger« betyder enhver fysisk person, der har indfødsret i en kontraherende stat, og enhver juridisk person, ethvert interessentskab eller enhver forening, der består i kraft af den gældende lovgivning i en kontraherende stat;
- f) udtrykket »selskab« betyder enhver juridisk person eller enhver sammenslutning, der i skattemæssig henseende behandles som en juridisk person;
- g) udtrykkene »foretagende i en kontraherende stat« og »foretagende i den anden kontraherende stat« betyder henholdsvis et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og et foretagende, som drives af en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat;
- h) udtrykket »international trafik« betyder enhver transport med skib eller fly, der anvendes af et foretagende i en kontraherende stat, bortset fra tilfælde, hvor skibet eller flyet udelukkende anvendes mellem steder i den anden kontraherende stat;
- i) udtrykket »skat« betyder, alt efter sammenhængen, kuwaitisk skat eller dansk skat;
- j) udtrykket »kompetent myndighed« betyder:
 - (i) I Kuwait, finansministeren eller finansministerens befuldmægtigede stedfortræder;
 - (ii) I Danmark, skatteministeren eller denne befuldmægtigede stedfortræder;
- k) udtrykket »erhvervsvirksomhed« omfatter udøvelsen af frit erhverv og anden virksomhed af selvstændig karakter.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse af overenskomsten på ethvert tidspunkt skal ethvert udtryk, som ikke er defineret deri, medmindre andet følger af sammenhængen, tillægges den betydning, som det har på dette tidspunkt i denne kontraherende stats lovgivning vedrørende de skatter, som overenskomsten finder anvendelse på, idet enhver betydning i de skattelove, der anvendes i denne kontraherende stat, skal gå forud for den betydning, udtrykket er tillagt i andre love, der anvendes i denne kontraherende stat.

Artikel 4

Skattemæssigt hjemsted

1. I denne overenskomst skal udtrykket »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat,« betyde:
 - a) I Kuwait, en fysisk person, som har sin bopæl i Kuwait og er kuwaitisk statsborger, og et selskab, der er stiftet i Kuwait.
 - b) I Danmark, enhver person, som efter lovgivningen i Danmark er skattepligtig der på grund af bopæl, hjemsted, ledelsens sæde eller ethvert andet kriterium af lignende karakter. Dette udtryk omfatter dog ikke en person, som er skattepligtig i Danmark udelukkende af indkomst fra kilder i Danmark eller af formue, der befinder sig i Danmark.
2. Ved anvendelsen af stykke 1 skal »en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat« omfatte alle de følgende:
 - a) denne kontraherende stats regering og enhver af dens politiske underafdelinger eller lokale afdelinger;
 - b) enhver regeringsinstitution, som er stiftet i denne kontraherende stat under offentlig ret såsom selskab, nationalbank, fond, myndighed, stiftelse, agentur eller anden lignende enhed;
 - c) enhver enhed, som er stiftet i denne kontraherende stat, hvis hele kapitalen i enheden er fremskaffet af denne kontraherende stat eller enhver af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder eller af enhver regeringsinstitution, som defineret i litra a) eller b) i dette stykke, sammen med andre stater. Denne bestemmelse skal alene gælde den del af enheden, som svarer til den andel i enheden, som ejes af en kontraherende stat eller enhver af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder eller af enhver regeringsinstitution, som defineret i litra a) eller b) i dette stykke;
 - d) i Danmark: En juridisk person, som er etableret i Danmark efter lovgivningen i Danmark med det formål at udbyde pensioner og andre lignende ydelser til fysiske personer, og som generelt er fritaget for beskatning i Danmark.
3. Hvis en fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal hans status bestemmes efter følgende regler:
 - a) han skal anses for kun at være hjemmehørende i den kontraherende stat, hvor han har en fast bolig til sin rådighed. Hvis han har en fast bolig til sin rådighed i begge kontraherende stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den kontraherende stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser (midtpunkt for sine livsinteresser);
 - b) hvis det ikke kan afgøres, i hvilken kontraherende stat han har midtpunkt for sine livsinteresser, eller hvis han ikke har en fast bolig til sin rådighed i nogen af de kontraherende stater, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den kontraherende stat, hvor han sædvanligvis har ophold;
 - c) hvis han sædvanligvis har ophold i begge kontraherende stater, eller hvis han ikke har sådant ophold i nogen af dem, skal han anses for kun at være hjemmehørende i den kontraherende stat, hvor han er statsborger;
 - d) hvis hans status ikke kan bestemmes efter bestemmelserne i litra a)-c), skal de kontraherende staters kompetente myndigheder afgøre spørgsmålet ved gensidig aftale.
4. Hvis en ikke-fysisk person efter bestemmelserne i stykke 1 er hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for kun at være hjemmehørende i den kontraherende stat, hvor dens virkelige ledelse har sit sæde.

Artikel 5

Fast driftssted

1. I denne overenskomst betyder udtrykket »fast driftssted« et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes erhvervsvirksomhed helt eller delvis udøves.

2. Udtrykket »fast driftssted« omfatter navnlig:

- a) et sted, hvorfra et foretagende ledes;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrik;
- e) et værksted; og
- f) en mine, en olie- eller gaskilde, et stenbrud eller ethvert andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

3. En byggeplads eller et anlægs-, samle-, opførelses- eller monteringsarbejde eller tilsynsvirksomhed i forbindelse hermed, som udføres i en kontraherende stat, udgør kun et fast driftssted, hvis sådan plads, arbejde eller virksomhed opretholdes i en periode på mere end ni måneder.

4. Tjenesteydelser, herunder konsulentbistand eller ledelsesbistand, som et foretagende i en kontraherende stat leverer gennem ansatte eller andet personale engageret af foretagendet til dette formål i den anden kontraherende stat, udgør kun et fast driftssted, hvis virksomheden af denne karakter opretholdes i en eller flere perioder, der sammenlagt udgør mere end ni måneder inden for enhver 12-måneders-periode.

5. En installation, en borerig eller et skib, der anvendes ved efterforskning af naturforekomster, udgør kun et fast driftssted, hvis det varer eller aktiviteten fortsætter i mere end 12 måneder. Aktivitet, som udøves af et foretagende, som er forbundet med et andet foretagende, anses for udøvet af det foretagende, med hvilket det er forbundet, hvis den pågældende aktivitet:

- a) i det væsentlige er den samme som den, der udøves af det sidstnævnte foretagende, og
- b) vedrører det samme projekt eller den samme operation,

medmindre de pågældende aktiviteter udøves samtidig. Ved anvendelsen af dette stykke skal foretagender anses for forbundne, når de samme personer direkte eller indirekte har del i ledelsen af, kontrollen over eller kapitalen i foretagenderne.

6. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel skal udtrykket »fast driftssted« ikke anses for at omfatte:

- a) anvendelsen af indretninger udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering af varer tilhørende foretagendet;
- b) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på oplagring, udstilling eller udlevering;
- c) opretholdelsen af et varelager tilhørende foretagendet udelukkende med henblik på forarbejdning hos et andet foretagende;
- d) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at foretage indkøb af varer eller indsamle oplysninger for foretagendet;
- e) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende med henblik på at udøve enhver anden virksomhed af forberedende eller af hjælpende karakter for foretagendet;
- f) opretholdelsen af et fast forretningssted udelukkende for at udøve enhver kombination af de i litra a)-e) nævnte former for virksomhed, forudsat at det faste forretningssteds samlede virksomhed som resultat af denne kombination er af forberedende eller af hjælpende karakter.

7. Hvis en person, som ikke er en sådan uafhængig repræsentant som omhandlet i stykke 8, handler i en kontraherende stat på vegne af et foretagende i den anden kontraherende stat, skal dette foretagende, uanset bestemmelserne i stykke 1 og 2, anses for at have et fast driftssted i den førstnævnte kontraherende stat med hensyn til enhver virksomhed, som denne person påtager sig for foretagendet, hvis denne person har og sædvanligvis udøver i den førstnævnte stat en fuldmagt til at indgå aftaler i foretagendets navn, medmindre denne persons virksomhed er begrænset til sådan virksomhed, som er nævnt i stykke 6, og som, hvis den var udøvet gennem et fast forretningssted, ikke ville gøre dette faste forretningssted til et fast driftssted efter bestemmelserne i dette stykke.

8. Et foretagende i en kontraherende stat skal ikke anses for at have et fast driftssted i den anden kontraherende stat, blot fordi det driver erhvervsvirksomhed i denne anden kontraherende stat gennem en mægler, kommissionær eller enhver anden uafhængig repræsentant, forudsat at sådanne personer handler inden for rammerne af deres sædvanlige erhvervsvirksomhed. Hvis imidlertid en sådan repræsentants virksomhed udøves udelukkende eller næsten udelukkende på vegne af dette foretagende eller andre foretagender, som er kontrolleret af det eller har en kontrollerende andel af det, skal han ikke anses for en uafhængig repræsentant i dette stykkes betydning.

9. Den omstændighed, at et selskab, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, kontrollerer eller kontrolleres af et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, eller som driver erhvervsvirksomhed i denne anden kontraherende stat (enten gennem et fast driftssted eller på anden måde), skal ikke i sig selv medføre, at det ene selskab anses for et fast driftssted for det andet.

Artikel 6

Indkomst af fast ejendom

1. Indkomst, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver af fast ejendom (herunder indkomst af land- eller skovbrug), som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Udtrykket »fast ejendom« skal tillægges den betydning, som det har i lovgivningen i den kontraherende stat, hvor den pågældende ejendom er beliggende. Udtrykket skal i alle tilfælde omfatte tilbehør til fast ejendom, besætning og redskaber, der anvendes i land- og skovbrug, rettigheder, på hvilke bestemmelserne i civilretten om fast ejendom finder anvendelse, brugsret til fast ejendom og retten til variable eller faste betalinger som vederlag for udnyttelsen af, eller retten til at udnytte, mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skibe og fly skal ikke anses for fast ejendom.

3. Bestemmelserne i stykke 1 finder anvendelse på indkomst, der hidrører fra direkte brug, udleje eller benyttelse i enhver anden form af fast ejendom.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 3 finder også anvendelse på indkomst af fast ejendom, der tilhører et foretagende, og på indkomst af fast ejendom, der anvendes til udøvelse af frit erhverv.

Artikel 7

Fortjeneste ved erhvervsvirksomhed

1. Fortjeneste, som erhverves af et foretagende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne kontraherende stat, medmindre foretagendet driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et fast driftssted, som er beliggende i denne anden kontraherende stat. Hvis foretagendet driver eller har

drevet erhvervsvirksomhed på denne måde, kan foretagendets fortjeneste beskattes i den anden kontraherende stat, men kun den del deraf, som kan henføres til dette faste driftssted.

2. Hvis et foretagende i en kontraherende stat driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, skal der, medmindre bestemmelserne i stykke 3 medfører andet, i hver kontraherende stat til dette faste driftssted henføres den fortjeneste, som det kunne forventes at opnå, hvis det havde været et frit og uafhængigt foretagende, der var beskæftiget med den samme eller lignende virksomhed på de samme eller lignende vilkår, og som under fuldstændigt frie forhold gjorde forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er.

3. Ved ansættelsen af et fast driftssteds fortjeneste skal det være tilladt at fradrage de fradragsberettigede omkostninger, som er afholdt for det faste driftssted, herunder generalomkostninger afholdt til ledelse og administration, hvad enten omkostningerne er afholdt i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende, eller andre steder.

4. Ingen fortjeneste skal kunne henføres til et fast driftssted, blot fordi dette faste driftssted har foretaget indkøb af varer for foretagendet.

5. Hvis det har været sædvane i en kontraherende stat at ansætte den fortjeneste, der kan henføres til et fast driftssted, på grundlag af en fordeling af foretagendets samlede fortjeneste mellem dets forskellige afdelinger, skal intet i stykke 2 forhindre denne kontraherende stat i at ansætte den skattepligtige fortjeneste på grundlag af en sådan sædvanemæssig fordeling. Den valgte fordelingsmetode skal dog være sådan, at resultatet bliver i overensstemmelse med de principper, der er fastlagt i denne artikel.

6. Hvis de oplysninger, der er til rådighed for den kompetente myndighed i en kontraherende stat, er utilstrækkelige til at ansætte den fortjeneste, der skal henføres til et fast driftssted af en person, skal intet i denne artikel påvirke denne kontraherende stats kompetente myndigheds anvendelse af lovgivning eller regler i denne kontraherende stat vedrørende ansættelsen af skattetilsvaret for dette faste driftssted ved et skøn foretaget af den kompetente myndighed i denne kontraherende stat af fortjenesten, som er skattepligtig for det faste driftssted, forudsat at sådan lovgivning eller regler skal anvendes under hensyn til de oplysninger, der er til rådighed for den kompetente myndighed, i overensstemmelse med principperne i denne artikel.

7. Ved anvendelsen af de foregående stykker skal den fortjeneste, der henføres til det faste driftssted, ansættes efter samme metode år for år, medmindre der er god og fyldestgørende grund til at anvende en anden fremgangsmåde.

8. Hvis fortjeneste omfatter indkomster og gevinster, som er omhandlet særskilt i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelserne i disse andre artikler ikke berøres af bestemmelserne i denne artikel.

Artikel 8

Skibs- og luftfart

1. Fortjeneste, som et foretagende i en kontraherende stat erhverver ved drift af skibe og fly i international trafik, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.

2. Ved anvendelsen af denne artikel skal fortjeneste ved drift af skibe og fly i international trafik omfatte alle følgende:

a) fortjeneste ved ubemandet udleje af skibe eller fly (bareboat-charter),

- b) fortjeneste ved brug, rådighedsstillelse eller udleje af containere (herunder anhængere og lignende udstyr til transport af containere), som anvendes til transport af varer eller gods,

når sådan udleje, henholdsvis sådant brug, sådan rådighedsstillelse eller udleje, har nær tilknytning til drift af skibe eller fly i international trafik.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder også anvendelse på fortjeneste ved deltagelse i en pool, et forretningsfællesskab eller en international driftsorganisation.

4. I tilfælde, hvor foretagender fra flere lande har aftalt at drive skibs- eller luftfartsvirksomhed i international trafik sammen i form af et forretningsfællesskab, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel i dette forretningsfællesskab, som ejes af et foretagende i en kontraherende stat.

Artikel 9

Forbundne foretagender

1. Hvis

- a) et foretagende i en kontraherende stat direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i et foretagende i den anden kontraherende stat, eller
- b) de samme personer direkte eller indirekte deltager i ledelsen af, kontrollen med eller kapitalen i såvel et foretagende i en kontraherende stat som et foretagende i den anden kontraherende stat,

og der i noget af disse tilfælde mellem de to foretagender er aftalt eller fastsat vilkår vedrørende deres forretningsmæssige eller finansielle forbindelser, der afviger fra de vilkår, som ville være blevet aftalt mellem uafhængige foretagender, kan enhver fortjeneste, som, hvis disse vilkår ikke havde foreligget, ville være tilfaldet et af foretagenderne, men som på grund af disse vilkår ikke er tilfaldet dette, medregnes til dette foretagendes fortjeneste og beskattes i overensstemmelse hermed.

2. Hvis en kontraherende stat til et foretagendes fortjeneste i denne kontraherende stat medregner – og i overensstemmelse hermed beskatter – fortjeneste, som et foretagende i den anden kontraherende stat er blevet beskattet af i denne anden kontraherende stat, og den således medregnede fortjeneste er fortjeneste, som ville være tilfaldet foretagendet i den førstnævnte kontraherende stat, hvis vilkårene, der er aftalt mellem de to foretagender, havde været de samme, som ville have været aftalt mellem uafhængige foretagender, skal denne anden kontraherende stat foretage en passende regulering af det skattebeløb, som er beregnet der af fortjenesten. Ved fastsættelsen af sådan regulering skal der tages skyldigt hensyn til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst, og de kontraherende staters kompetente myndigheder skal om nødvendigt rådføre sig med hinanden.

Artikel 10

Udbytte

1. Udbytte, som udbetales af et selskab, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden stat.

2. Sådant udbytte kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvor det selskab, der udbetaler udbyttet, er hjemmehørende, og efter lovgivningen i denne stat, men hvis den retmæssige ejer af udbyttet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige:

- a) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er et selskab (bortset fra et interessentskab), som direkte ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det selskab, som udbetaler udbyttet, og har ejet denne del af kapitalen i en uafbrudt periode på mindst et år, og udbyttet fastsættes inden for denne periode;
- b) 0 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer af udbyttet er den anden kontraherende stat eller enhver regeringsinstitution eller enhver enhed, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat efter bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, litra a)-c).
- c) 5 pct. af bruttobeløbet af udbyttet, hvis den retmæssige ejer er en pensionskasse eller anden lignende institution, der udbyder pensionsordninger, hvori fysiske personer kan deltage med henblik på at sikre sig pensionsydelse, når en sådan pensionskasse eller anden lignende institution er oprettet, skattemæssigt godkendt og kontrolleret i overensstemmelse med lovgivningen i denne anden stat;
- d) 15 pct. af bruttobeløbet af udbyttet i alle andre tilfælde.

De kontraherende staters kompetente myndigheder skal ved gensidig aftale fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af disse begrænsninger.

Dette stykke skal ikke berøre adgangen til at beskatte selskabet af den fortjeneste, hvoraf udbyttet er udbetalt.

3. Udtrykket »udbytte« som anvendt i denne artikel betyder indkomst af aktier, »jouissance«-aktier eller »jouissance«-rettigheder, mineaktier, stifterandele eller andre rettigheder, der ikke er gældsfordringer, og som giver ret til andel i fortjeneste, samt indkomst af andre selskabsrettigheder, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af aktier efter lovgivningen i den stat, hvor det selskab, der foretager udlodningen, er hjemmehørende.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis udbyttets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvor det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende, gennem et dér beliggende fast driftssted, og den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

5. Hvis et selskab, som er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver fortjeneste eller indkomst fra den anden kontraherende stat, må denne anden stat ikke pålægge nogen skat på udbytte, som udbetales af selskabet, medmindre udbyttet udbetales til en person, der er hjemmehørende i denne anden stat, eller medmindre den aktiebesiddelse, som ligger til grund for udbetalingen af udbyttet, har direkte forbindelse med et fast driftssted, der er beliggende i denne anden stat, eller undergive selskabets ikke-udloddede fortjeneste en skat på selskabets ikke-udloddede fortjeneste, selv om det udbetalte udbytte eller den ikke-udloddede fortjeneste helt eller delvis består af fortjeneste eller indkomst, der hidrører fra denne anden stat.

6. Hvis en kontraherende stat har opkrævet kildeskat med et højere beløb end den skat, der kan pålægges efter bestemmelserne i denne overenskomst, skal ansøgning om tilbagebetaling af det overskydende beløb indsendes til den kompetente myndighed i denne stat inden for en periode på tre år efter udløbet af det kalenderår, i hvilket skatten er opkrævet. Tilbagebetalingen skal ske inden for en 6-måneders-periode fra den dato, hvor anmodningen blev forelagt den kompetente myndighed. 6-måneders-perioden kan forlænges, hvis begge de kontraherende stater er enige om, at fornøden dokumentation ikke er forelagt den kompetente myndighed i den førstnævnte stat.

Artikel 11

Renter

1. Renter, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, som er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som er den retmæssige ejer af sådanne renter, kan kun beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Udtrykket »renter« som anvendt i denne artikel betyder indkomst af gældsfordringer af enhver art, hvad enten de er sikret ved pant i fast ejendom eller ikke, og hvad enten de indeholder en ret til en andel i skyldnerens fortjeneste eller ikke, og især indkomst af statsgældsbeviser og indkomst af obligationer eller forskrivninger, herunder agiobeløb og gevinster, der knytter sig til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger, så vel som indkomst, der er undergivet samme skattemæssige behandling som indkomst af pengelån efter skattelovgivningen i den kontraherende stat, hvorfra indkomsten hidrører.

3. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse, hvis renternes retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra renterne hidrører, gennem et fast driftssted beliggende i denne anden kontraherende stat, og den fordring, som ligger til grund for de betalte renter, har direkte forbindelse med sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

4. Renter skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler renterne, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket gældsforholdet, hvoraf renterne er betalt, var stiftet, og sådanne renter påhviler et sådant fast driftssted, skal sådanne renter dog anses for at hidrøre fra den kontraherende stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

5. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og renternes retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at renterne set i forhold til den gældsfordring, for hvilken de er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 12

Royalties

1. Royalties, der hidrører fra en kontraherende stat og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Sådanne royalties kan dog også beskattes i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, og efter lovgivningen i denne kontraherende stat, men hvis den retmæssige ejer af royaltybeløbet er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, må den således pålagte skat ikke overstige 10 pct. af bruttobeløbet af royaltybeløbet.

3. Udtrykket »royalties« som anvendt i denne artikel betyder betalinger af enhver art, der modtages som vederlag for anvendelse af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde, herunder spillefilm og arbejder på film, bånd eller andre midler til gengivelse til anvendelse i forbindelse med fjernsyn eller radiovirksomhed, ethvert patent, varemærke, mønster eller mo-

del, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode, eller for oplysninger (know how) om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.

4. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis royaltybeløbets retmæssige ejer, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat, hvorfra royaltybeløbet hidrører, gennem et fast driftssted beliggende i denne anden kontraherende stat, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for de udbetalte royalties, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

5. Royalties skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, når de betales af en person, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Hvis den person, der betaler royaltybeløbet, hvad enten han er hjemmehørende i en kontraherende stat eller ikke, har et fast driftssted i en kontraherende stat, i forbindelse med hvilket forpligtelsen til at betale royaltybeløbet var stiftet, og sådanne royalties påhviler et sådant fast driftssted, skal sådanne royalties dog anses for at hidrøre fra den kontraherende stat, hvor det faste driftssted er beliggende.

6. Hvis en særlig forbindelse mellem den, der betaler, og royaltybeløbets retmæssige ejer, eller mellem disse og en tredje person, har bevirket, at royaltybeløbet set i forhold til den anvendelse, rettighed eller oplysning, for hvilken det er betalt, overstiger det beløb, som ville være blevet aftalt mellem betaleren og den retmæssige ejer, hvis en sådan forbindelse ikke havde foreligget, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på det sidstnævnte beløb. I så fald skal det overskydende beløb kunne beskattes i overensstemmelse med lovgivningen i hver af de kontraherende stater under skyldig hensyntagen til de øvrige bestemmelser i denne overenskomst.

Artikel 13

Kapitalgevinster

1. Fortjeneste, som en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved afhændelse af fast ejendom som omhandlet i artikel 6, som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Fortjeneste ved afhændelse af rørlig ejendom, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, herunder fortjeneste ved afhændelse af et sådant fast driftssted (særskilt eller sammen med hele foretagendet), kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

3. Fortjeneste, som et foretagende i et kontraherende stat erhverver ved afhændelse af skibe eller fly, der anvendes i international trafik, eller af rørlig ejendom, som er knyttet til driften af sådanne skibe eller fly, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.

4. Fortjeneste ved afhændelse af alle andre formuegoder end dem, der er nævnt i stykke 1, 2 og 3, kan kun beskattes i den kontraherende stat, hvor afhænderen er hjemmehørende.

5. I tilfælde, hvor foretagender fra flere lande har aftalt at drive skibs- eller luftfartsvirksomhed i international trafik sammen i form af et forretningsfællesskab, finder bestemmelserne i stykke 3 kun anvendelse på den del af fortjenesten, som svarer til den andel i dette forretningsfællesskab, som ejes af et foretagende i en kontraherende stat.

Artikel 14

Personligt arbejde i ansættelsesforhold

1. Medmindre bestemmelserne i artiklerne 15, 17, 18, 19 og 20 medfører andet, kan gage, løn og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde, kun beskattes i denne kontraherende stat, medmindre arbejdet er udført i den anden kontraherende stat. Er arbejdet udført der, kan det vederlag, som erhverves herfor, beskattes i denne anden kontraherende stat.
2. Uanset bestemmelserne i stykke 1 kan vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, for personligt arbejde udført i den anden kontraherende stat, kun beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, hvis:
 - a) modtageren opholder sig i den anden kontraherende stat i en eller flere perioder, der tilsammen ikke overstiger 183 dage i en 12-måneders-periode, der begynder eller slutter i det pågældende skatteår, og
 - b) vederlaget betales af eller for en arbejdsgiver, der ikke er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og
 - c) vederlaget ikke påhviler et fast driftssted eller et fast sted, som arbejdsgiveren har i den anden kontraherende stat.
3. Uanset de foregående bestemmelser i denne artikel kan vederlag for personligt arbejde, som udføres om bord på et skib eller fly, der anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, beskattes i denne kontraherende stat.

Artikel 15

Bestyrelseshonorarer

Bestyrelseshonorarer og andre lignende vederlag, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, i hans egenskab af medlem af bestyrelsen eller et tilsvarende organ for et selskab, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan kun beskattes i den førstnævnte kontraherende stat.

Artikel 16

Kunstnere og sportsfolk

1. Uanset bestemmelserne i artikel 15 kan indkomst, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, som optrædende kunstner, såsom teater-, film-, radio- eller fjernsynskunstner eller musiker, eller som sportsudøver ved hans personligt udøvede virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, beskattes i denne anden kontraherende stat.
2. Hvis indkomst ved personlig virksomhed, som udøves i egenskab af optrædende kunstner eller sportsudøver, ikke tilfalder kunstneren eller sportsudøveren selv, men en anden person, kan denne indkomst, uanset bestemmelserne i artiklerne 7 og 14, beskattes i den kontraherende stat, hvor kunstnerens eller sportsudøverens virksomhed udøves.
3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 finder ikke anvendelse på indkomst, som optrædende kunstnere eller sportsudøvere, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, erhverver ved personligt udøvet virksomhed som sådan i den anden kontraherende stat, hvis besøget i denne anden kontraherende stat i det væsentlige er støttet af offentlige midler fra den førstnævnte kontraherende stat, herunder midler fra enhver af dens politiske underafdelinger eller lokale myndigheder eller bemyndigede institutioner, eller på indkomst, der

erhverves af en non-profitsøgende organisation, for så vidt angår sådan virksomhed, forudsat at ingen del af dens indkomst betales til eller på anden måde står til rådighed for personlig fordel for dens ejere, stiftere eller medlemmer.

Artikel 17

Pensioner, sociale ydelser og lignende betalinger

1. Betalinger, som en fysisk person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, modtager efter den sociale sikringslovgivning i den anden kontraherende stat eller efter enhver anden ordning fra midler tilvejebragt af denne anden stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, kan beskattes i denne anden stat.

2. Medmindre bestemmelserne i denne artikels stykke 1 og artikel 18, stykke 2, medfører andet, kan pensioner og andet lignende vederlag, der hidrører fra en kontraherende stat og udbetales til en person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, hvad enten det sker for tidligere tjenesteydelser eller ikke, kun beskattes i den anden kontraherende stat. Sådanne pensioner og andet lignende vederlag kan dog beskattes i den førstnævnte kontraherende stat, hvis:

- a) bidrag indbetalt af modtageren til pensionsordningen blev fratrukket i modtagerens skattepligtige indkomst i den førstnævnte kontraherende stat efter lovgivningen i denne stat; eller
- b) bidrag indbetalt af en arbejdsgiver ikke var skattepligtig indkomst for modtageren i den førstnævnte kontraherende stat efter lovgivningen i denne stat.

3. Pensioner skal anses for at hidrøre fra en kontraherende stat, hvis de udbetales af en pensionskasse eller anden tilsvarende institution, der udbyder pensionsordninger, som fysiske personer kan tilslutte sig med henblik på at sikre sig pensionsydelser, når en sådan pensionskasse eller anden tilsvarende institution er oprettet, skattemæssigt anerkendt og kontrolleret i overensstemmelse med lovgivningen i denne kontraherende stat.

Artikel 18

Offentligt hverv

1. a) Gage, løn og andre lignende vederlag, undtagen pensioner, der udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed til en fysisk person for udførelse af hverv for denne kontraherende stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.
- b) Sådant gage, løn og lignende vederlag kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis hvervet er udført i denne kontraherende stat, og den pågældende er en i denne kontraherende stat hjemmehørende person, som:
 - (i) er statsborger i denne kontraherende stat; eller
 - (ii) ikke blev hjemmehørende i denne kontraherende stat alene med det formål at udføre hvervet.
2. a) Enhver pension, som udbetales af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed, eller fra midler tilvejebragt af disse, til en fysisk person for udførelse af hverv for denne kontraherende stat eller underafdeling eller myndighed, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.
- b) En sådan pension kan dog kun beskattes i den anden kontraherende stat, hvis modtageren er hjemmehørende i og statsborger i denne anden kontraherende stat.

3. Bestemmelserne i artiklerne 14, 15 og 17 finder anvendelse på gage, løn og andre lignende vederlag og på pensioner, der udbetales for udførelse af hverv i forbindelse med erhvervsvirksomhed, der drives af en kontraherende stat eller en dertil hørende politisk underafdeling eller lokal myndighed.

Artikel 19

Lærere og forskere

En fysisk person, som er, eller som, umiddelbart før han besøger en kontraherende stat, var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som på invitation fra den førstnævnte kontraherende stats regering eller fra et universitet, læreanstalt, skole, museum eller anden kulturel institution i den førstnævnte kontraherende stat eller under et officielt program for kulturel udveksling opholder sig i denne kontraherende stat i en periode, der ikke overstiger to på hinanden følgende år, udelukkende med det formål at undervise, give lektioner eller udføre forskning ved en sådan institution, skal være fritaget for beskatning i denne kontraherende stat af sit vederlag for denne virksomhed, hvis vederlaget hidrører fra kilder uden for denne stat.

Artikel 20

Studerende

1. Beløb, som en studerende eller lærling, som er, eller som, umiddelbart før han besøger en kontraherende stat, var hjemmehørende i den anden kontraherende stat, og som opholder sig i den førstnævnte kontraherende stat udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed, modtager med henblik på sit underhold, studium eller uddannelse, skal ikke beskattes i denne stat, under forudsætning af at sådanne beløb hidrører fra kilder uden for denne stat.

2. For stipendier, legater og vederlag fra ansættelse, som ikke er omfattet af stykke 1, skal en studerende eller lærling som omtalt i stykke 1 herudover under sådant studium eller sådan uddannelse være berettiget til samme fritagelser, lempelser eller nedsættelser vedrørende beskatning, som indrømmes til personer, der er hjemmehørende i den kontraherende stat, den pågældende besøger.

Artikel 21

Anden indkomst

1. Indkomster, som erhverves af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som ikke er behandlet i de forudgående artikler i denne overenskomst, kan, uanset hvorfra de hidrører, kun beskattes i denne stat.

2. Bestemmelserne i stykke 1 finder ikke anvendelse på indkomst, bortset fra indkomst af fast ejendom som defineret i artikel 6, stykke 2, hvis den i en kontraherende stat hjemmehørende modtager af sådan indkomst driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, og den rettighed eller det formuegode, som ligger til grund for den udbetalte indkomst, har direkte forbindelse med et sådant fast driftssted eller fast sted. I så fald finder bestemmelserne i artikel 7 anvendelse.

Artikel 22

Formue

1. Formue bestående af fast ejendom som omhandlet i artikel 6, der ejes af en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, og som er beliggende i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.

2. Formue bestående af rørlig formue, der udgør en del af erhvervsformuen i et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, kan beskattes i denne anden kontraherende stat.
3. Formue bestående af skibe og fly, som anvendes i international trafik af et foretagende i en kontraherende stat, og rørlig formue, som er knyttet til driften af sådanne skibe og fly, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.
4. Al anden formue tilhørende en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, kan kun beskattes i denne kontraherende stat.
5. I tilfælde, hvor foretagender fra flere lande har aftalt at drive skibs- eller luftfartsvirksomhed i international trafik sammen i form af et forretningsfællesskab, finder bestemmelserne i denne artikel kun anvendelse på den del af formuen, som svarer til den andel i dette forretningsfællesskab, som ejes af et foretagende i en kontraherende stat.

Artikel 23

Ophævelse af dobbeltbeskatning

1. Den gældende lovgivning i de kontraherende stater skal fortsat være gældende for beskatning i de respektive kontraherende stater, medmindre der i denne overenskomst er aftalt regler, der medfører andet.
2. Det er aftalt, at dobbeltbeskatning skal undgås i overensstemmelse med følgende stykker i denne artikel:
 - 1) a) I Kuwait:

I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Kuwait, erhverver indkomst eller ejer formue, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes både i Kuwait og Danmark, skal Kuwait indrømme fradrag i den pågældende persons skat på indkomsten med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Danmark, og indrømme fradrag i den pågældende persons skat på formuen med et beløb svarende til den formueskat, der er betalt i Danmark.

Sådant fradrag skal dog ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomstskatten eller formueskatten som beregnet, inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst eller formue, som kan beskattes i Danmark.
 - b) I Danmark:
 - a. I tilfælde, hvor en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst eller ejer formue, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Kuwait, skal Danmark – medmindre bestemmelserne i punkt c medfører andet – indrømme fradrag i den pågældende persons skat på indkomsten eller formuen med et beløb svarende til den indkomstskat eller formueskat, som er betalt i Kuwait.
 - b. Fradraget skal dog ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomstskatten eller formueskatten som beregnet, inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst eller formue, som kan beskattes i Kuwait.
 - c. Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, erhverver indkomst eller ejer formue, som efter bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Kuwait, kan Danmark medregne denne indkomst eller denne formue i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstskatten eller formueskatten tillade fradrag for den del af indkomstskatten eller formueskatten, som kan henføres til den indkomst, der hidrører fra Kuwait, eller den formue, der ejes i Kuwait.

- 2) Ved anvendelsen af denne artikel skal Zakat, som nævnt i artikel 2, stykke 3, litra a, punkt iii, anses som en indkomstskat.

Artikel 24

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere i en kontraherende stat kan ikke i den anden kontraherende stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som statsborgere i denne anden stat under samme forhold er eller måtte blive undergivet.

2. Beskatningen af et fast driftssted, som et foretagende i en kontraherende stat har i den anden kontraherende stat, må ikke være mindre fordelagtig i denne anden stat end beskatningen af foretagender i denne anden stat ved udøvelse af samme virksomhed. Denne bestemmelse skal ikke kunne fortolkes som forpligtende en kontraherende stat til at indrømme personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, de personlige skattemæssige begunstigelser, lempelser og nedsættelser, som den som følge af ægteskabelig stilling eller forsørgerpligt over for familie indrømmer personer, der er hjemmehørende inden for dens eget område.

3. Foretagender i en kontraherende stat, hvis kapital helt eller delvis ejes eller kontrolleres, direkte eller indirekte, af en eller flere personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, kan ikke i den førstnævnte stat undergives nogen beskatning eller dermed forbundne krav, som er anderledes eller mere byrdefulde end den beskatning og dermed forbundne krav, som andre tilsvarende foretagender i den førstnævnte stat er eller måtte blive undergivet.

4. Uanset bestemmerne i stykke 1, 2 og 3 skal intet i denne artikel påvirke retten for hver af de kontraherende stater til at indrømme fritagelse for eller nedsættelse af beskatning efter dens interne love, forskrifter eller administrative praksis til dens egne statsborgere, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat. Sådant fritagelse eller nedsættelse gælder dog ikke, for så vidt angår den del af kapitalen i selskaber, der er ejet af personer, som er statsborgere i den anden kontraherende stat.

5. Intet i denne artikel skal fortolkes som pålæggende en retlig forpligtelse på en kontraherende stat til at udvide til personer, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, fordelene af enhver behandling, begunstigelse eller rettighed, som kan indrømmes til enhver anden kontraherende stat eller personer, hjemmehørende i denne stat, i kraft af dannelse af en toldunion, økonomisk union, særlige aftaler eller et frihandelsområde eller i kraft af enhver regional eller underregional ordning, der helt eller hovedsagelig vedrører kapitalbevægelse og/eller beskatning, som den førstnævnte kontraherende stat er omfattet af.

6. Uanset bestemmelserne i artikel 2 finder bestemmelserne i denne artikel anvendelse på skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 25

Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler

1. Hvis en person mener, at foranstaltninger truffet af en af eller begge de kontraherende stater for ham medfører eller vil medføre en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i denne overenskomst, kan han, uanset hvilke retsmidler der måtte være foreskrevet i disse kontraherende stater interne lovgivning, indbringe sin sag for den kompetente myndighed i den kontraherende stat, hvor han er hjemmehørende, eller, hvis hans sag er omfattet af artikel 24, stykke 1, for den kompetente myndighed i den

kontraherende stat, hvor han er statsborger. Sagen skal indbringes inden tre år fra den dag, hvor der er givet ham den første underretning om den foranstaltning, der medfører en beskatning, som ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i overenskomsten.

2. Den kompetente myndighed skal, hvis indsigelsen forekommer den at være berettiget, og hvis den ikke selv kan nå frem til en rimelig løsning, søge at løse sagen ved gensidig aftale med den kompetente myndighed i den anden kontraherende stat med henblik på at undgå beskatning, der ikke er i overensstemmelse med overenskomsten. Enhver indgået aftale skal gennemføres uden hensyn til, hvilke tidsfrister der er fastsat i de kontraherende staters interne lovgivning.

3. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal søge ved gensidig aftale at løse vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af overenskomsten. De kan også forhandle om undgåelse af dobbeltbeskatning i tilfælde, som ikke er omhandlet i overenskomsten.

4. De kontraherende staters kompetente myndigheder kan træde i direkte forbindelse med hinanden, herunder gennem en fælles kommission bestående af dem selv eller deres repræsentanter, med henblik på indgåelse af en aftale i overensstemmelse med de foregående stykker.

Artikel 26

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller for administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, der pålægges på vegne af de kontraherende stater, deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt som denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er indhentet efter denne stats interne lovgivning, og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse eller retsforfølgning med hensyn til eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er omfattet af stykke 1, eller tilsyn med det førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan indhentes efter denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger i medfør af denne artikel, skal den anden kontraherende stat iværksætte de foranstaltninger, som er til rådighed for at indhente de anmodede oplysninger, uanset

om den anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til dens egne skatteformål. Forpligtelsen i det foregående punktum gælder med forbehold af begrænsningerne i stykke 3, men i intet tilfælde skal sådanne begrænsninger fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne skal indhentes hos en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller person, der optræder som bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.

Artikel 27

Forskellige regler

- Bestemmelserne i denne overenskomst skal ikke kunne fortolkes således, at de på nogen måde begrænser nogen undtagelse, fritagelse, fradrag, godtgørelse eller andet nedslag, som nu eller senere indrømmes enten
 - efter en kontraherende stats lovgivning om fastsættelsen af skat, der pålægges af denne kontraherende stat; eller
 - efter enhver anden særlig ordning for beskatning i forbindelse med økonomisk eller teknisk samarbejde mellem de kontraherende stater.
- De kompetente myndigheder i hver kontraherende stat kan give forskrifter med henblik på at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst.

Artikel 28

Medlemmer af diplomatiske repræsentationer og konsulære embeder

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemæssige begunstigelser, som medlemmer af en diplomatisk repræsentation, et konsulært embede eller en international organisation nyder efter folkerettens almindelige regler eller særlige aftaler.

Artikel 29

Ikrafttræden

Hver af de kontraherende stater skal underrette den anden om gennemførelsen af de forfatningsmæssige betingelser for ikrafttræden af denne overenskomst. Overenskomsten skal træde i kraft på datoen for den sidste af disse underretninger, og dens bestemmelser skal derefter have virkning i begge kontraherende stater:

- for så vidt angår kildeskatter, på beløb, der betales eller godskrives på eller efter den 1. januar i det år, hvori overenskomsten er underskrevet;
- for så vidt angår andre skatter, for skattepligtsperioder, der begynder på eller efter den 1. januar i året efter det år, hvori overenskomsten er underskrevet.

Artikel 30

Varighed og opsigelse

Denne overenskomst skal forblive i kraft, indtil den opsiges af en kontraherende stat. Hver kontraherende stat kan opsiges overenskomsten ved ad diplomatisk vej at give meddelelse om opsigelse af overenskomsten mindst seks måneder før udgangen af ethvert kalenderår, der følger efter udløbet af en periode på fem år fra

det år, hvor overenskomsten træder i kraft. I så fald skal overenskomsten ophøre med at have virkning i begge kontraherende stater

- a) for så vidt angår kildeskatter, på beløb, der betales eller godskrives på eller efter den 1. januar i det år, hvori der gives meddelelse om opsigelse;
- b) for så vidt angår andre skatter, for skattepligtsperioder, der begynder på eller efter den 1. januar i året efter det år, hvori der gives meddelelse om opsigelse.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i Kuwait,

den 10. Rajab 1431 H,

som svarer til den 22. juni 2010,

i to eksemplarer på dansk, arabisk og engelsk, alle tekster med samme gyldighed. I tilfælde af afvigelse skal den engelske tekst være afgørende.

For Regeringen i Kongeriget Danmark

For Regeringen i Staten Kuwait

Christian Kønigsfeldt
Danmarks Ambassadør

Khalifa M. Hamada
Departementschef, Finansministeriet

Protokol

Ved undertegnelsen af overenskomsten til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomstskatter og formueskatter mellem regeringen i Staten Kuwait og regeringen i Kongeriget Danmark er undertegnede enige om, at de følgende bestemmelser skal udgøre en integreret del af overenskomsten:

1. Til artiklerne 5 og 7

Der er enighed om, at når et foretagende i en kontraherende stat sælger varer eller driver erhvervsvirksomhed i den anden kontraherende stat gennem et der beliggende fast driftssted, skal det faste driftssteds fortjeneste fastsættes kun på grundlag af det vederlag, der kan henføres til den aktuelle virksomhed i det faste driftssted for sådant salg eller sådan erhvervsvirksomhed. I særdeleshed hvad angår kontrakter for inspektion, forsyning, montering eller anlæg af industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr eller ejendom eller offentlige arbejder, hvor et foretagende har et fast driftssted, skal sådant fast driftssteds fortjeneste fastsættes kun på grundlag af den del af kontrakten, som effektivt er udført af det faste driftssted i den stat, hvor det faste driftssted er beliggende. Fortjeneste, der vedrører den del af kontrakten, som er udført af et foretagendes hovedkontor, kan kun beskattes i den stat, hvor foretagendet er hjemmehørende.

2. Til artikel 10, stykke 2, litra a

Der er enighed om, at når udbytte betales af et selskab, der er hjemmehørende i Danmark, til et selskab, der er hjemmehørende i Kuwait, og sådant udbytte efter den gældende lovgivning i Kuwait beskattes med en sats, der er lavere end 15 pct., så kan Danmark opkræve en skat, der ikke overstiger 15 pct. af udbyttets bruttobeløb.

3. Til artiklerne 11 og 12

En kontraherende stat kan i overensstemmelse med gældende skattelovgivning i denne stat beskatte renter og royalties, der betales af et selskab, der er hjemmehørende i denne kontraherende stat, til et selskab, en trust, et interessentskab eller enhver anden juridisk person, der er hjemmehørende i den anden kontraherende stat, når

- a) mere end 50 pct. af kapitalen eller af stemmerne i det selskab, den trust, det interessentskab eller den anden juridiske person, der modtager disse renter eller royalties, er ejet eller kontrolleret direkte eller indirekte af en person eller af forbundne selskaber, trusts, interessentskaber eller andre juridiske personer, som ikke er hjemmehørende i en af de kontraherende stater eller i Den Europæiske Union eller Det Europæiske Økonomiske Område, og
- b) disse renter eller royalties ikke ville blive omfattet af en nedsat skattesats eller skattefritagelse i den kontraherende stat, hvorfra de hidrører, efter bestemmelserne i nogen dobbeltbeskatningsoverenskomst eller anden aftale indgået mellem denne stat og andre stater eller jurisdiktioner, hvis de var betalt direkte fra selskabet i den førstnævnte stat til nogen person eller forbundne selskaber, trusts eller interessentskaber eller andre juridiske personer, som direkte eller indirekte deltager i ejerskabet eller kontrollen af selskabet, hvortil disse renter eller royalties betales.

Ved anvendelsen af disse bestemmelser skal udtrykket »forbundne selskaber, trusts eller interessentskaber eller andre juridiske personer« betyde selskaber, trusts eller interessentskaber eller andre juridiske personer, hvori de samme personer deltager direkte eller indirekte i ledelse, kontrol eller kapital.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne overenskomst.

Udfærdiget i Kuwait,
den 10. Rajab 1431 H,

som svarer til den 22. juni 2010,

i to eksemplarer på dansk, arabisk og engelsk, alle tekster med samme gyldighed. I tilfælde af afvigelse skal den engelske tekst være afgørende.

For Regeringen i Kongeriget Danmark

For Regeringen i Staten Kuwait

Christian Kønigsfeldt
Danmarks Ambassadør

Khalifa M. Hamada
Departementschef, Finansministeriet